תפארת יוסף — הפטרת מחר חודש

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך וגו' ואני שלשת החצים צדה ארה לשלח לי למטרה, והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים, אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר חי ד', ואם כה אומר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך ד' (שמואל א כ':כ"א-כ"ב).הענין בזה, כמו שאמר כבוד אאמו"ר זללה"ה, שכל היראות והפחדים נצמח מזה אשר אדם אינו מכיר את מקומו, שאם אדם יכיר את מקומו ויכיר שאין אדם נוגע במה שמוכן לחבירו, אז לא היה שום קושיות ותרעומות, כי היה מכיר היטב שמה שהשי"ת מנחילו זה הוא חלקו, ומה שהשי"ת מנחיל לחבירו זה הוא חלק חבירו, ולא היה לו אפילו שום חשק לדבר שבחבירו, כי למה יתאוה לדבר שבחבירו, כי הוא לא חלקו. וזה הענין נמי הכא, שהתחיל השי"ת לנהוג בהנהגת מלכות בית דוד. ושאול המלך לא היה לו זאת ההכרה, היינו שזה הכבוד שמים שתוכל לבוא ע"י דוד המלך לא יוכל לבא על ידו בשום אופן, ורק נדמה לו שזה הכבוד שמים שיוכל לבוא ע"י דוד המלך ע"ה יוכל לבוא על ידו ג"כ. וזה שאמר לו יהונתן לדוד המלך מחר חדש, היינו שיהיה התחדשות דברי תורה, ונפקדת כי יפקד מושבך, היינו מחמת שיהיה התחדשות ד"ת אולי יבוא על ההכרה הזאת, שזה הכבוד שמים שיוכל לבוא על ידך אי אפשר בשום אופן לבוא על ידו. וזה מורה, כי יפקד מושבך, היינו אולי יבוא לזאת ההכרה כי יפקד מושבך, וכשיהיה לו זאת ההכרה לא יהיה לו שום תרעומות עליך, כי יכיר היטב זאת שאין אדם נוגע במה שמוכן לחבירו ולא יהיה לו שום חשקות למלוכה. וזה שעשה לו הסימן, אם אמר אומר לנער הנה החצים ממך, והנה היינו אם אור השי"ת מנהיר בהבנת תפיסת אדם, וממילא כשאור השי"ת מנהיר בהבנת תפיסתו אז ממילא יהיה לו זאת ההכרה שאין נוגע במה שמוכן לחבירו, ואז קחנו ובאה כי שלום לך וגו'. ואם כה אומר לעלם הנה החצים ממך והלאה, היינו כשאור השי"ת הוא עדיין למעלה מתפיסת אדם, ולא יהיה לו זאת ההכרה שאין אדם נוגע במה שמוכן לחבירו, ורק ידמה לו עוד שזה הכבוד שמים שתוכל לבוא על ידך יוכל לבוא על ידו ג"כ, וממילא יהיה לו עוד חשק למלוכה ואז לך כי שלחך ד':